Ceturtdiena, 2020. gada 17. decembris

P9_TA(2020)0383

Lūgumrakstu komitejas apspriedes 2019. gadā

Eiropas Parlamenta 2020. gada 17. decembra rezolūcija par Lūgumrakstu komitejas apspriežu rezultātiem 2019. gadā (2020/2044(INI))

(2021/C 445/20)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Lūgumrakstu komitejas apspriežu rezultātiem,

— ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 10. un 11. pantu,

— ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 24. un 227. pantu, kuri atspoguļo nozīmīgumu, kādu Līgums piešķir ES pilsoņu un iedzīvotāju tiesībām paust savas bažas Parlamentā,

— ņemot vērā LESD 228. pantu par Eiropas Ombuda pienākumiem un darbību,

— ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 44. pantu par tiesībām iesniegt lūgumrakstu Eiropas Parlamentam,

— ņemot vērā LESD noteikumus, kas attiecas uz pārkāpuma procedūru, jo īpaši 258. un 260. pantu,

— ņemot vērā Reglamenta 54. pantu un 227. panta 7. punktu,

— ņemot vērā Lūgumrakstu komitejas ziņojumu (A9-0230/2020),

A. tā kā pēc Eiropas Parlamenta vēlēšanām, kas notika 2019. gada 23.–26. maijā, un jaunievēlētā Parlamenta konstitutīvās sesijas 2019. gada 2. jūlijā Lūgumrakstu komiteja 2019. gada 10. jūlijā rīkoja savu konstitutīvo sanāksmi;

B. tā kā 2019. gadā Parlaments saņēma 1 357 lūgumrakstus, kas ir par 11,23 % vairāk nekā 2018. gadā, kad tika iesniegti 1 220 lūgumraksti, un atklāj, ka, neraugoties uz vēlēšanu radīto pārtraukumu Eiropas Parlamenta darbā, ES pilsoņi un iedzīvotāji ir turpinājuši izmantot tiesības iesniegt lūgumrakstus;

C. tā kā 2019. gadā to lietotāju skaits, kas Parlamenta Lūgumrakstu portālā atbalstīja vienu vai vairākus lūgumrakstus, salīdzinājumā ar 2018. gadu palielinājās un pieauga līdz kopskaitā 28 075 lietotājiem; tā kā lūgumrakstu atbalsta klikšķu skaits bija 31 679;

D. tā kā no 2019. gadā iesniegtajiem lūgumrakstiem 41 lūgumrakstu kopīgi bija parakstījis viens vai vairāki iedzīvotāji, 8 lūgumrakstus bija parakstījuši vairāk nekā 100 iedzīvotāju un 3 lūgumrakstus — vairāk nekā 10 000 iedzīvotāju;

E. tā kā saņemto lūgumrakstu skaits joprojām nav pārāk liels salīdzinājumā ar ES iedzīvotāju kopskaitu; tā kā kopējais saņemto lūgumrakstu skaits norāda, ka ir jādara vairāk un jāveic attiecīgi pasākumi, lai uzlabotu iedzīvotāju informētību par tiesībām iesniegt lūgumrakstu; tā kā iedzīvotāji, izmantojot tiesības iesniegt lūgumrakstu, sagaida, ka ES iestādes, risinot viņu problēmas, radīs pievienoto vērtību;

F. tā kā no 2019. gadā iesniegtajiem 1 357 lūgumrakstiem 938 lūgumraksti tika atzīti par pieņemamiem, 406 tika atzīti par nepieņemamiem, bet 13 tika atsaukti; tā kā salīdzinoši lielais nepieņemamo lūgumrakstu īpatsvars (30 %) 2019. gadā liecina, ka skaidrības trūkums par ES darbības jomām joprojām ir plaši izplatīts; tā kā tādēļ šī problēma ir jārisina, rīkojot informācijas kampaņas, kurās tiktu skaidrotas Savienības kompetences jomas un procedūra, ko piemēro, lai iesniegtu lūgumrakstus Eiropas Parlamentam;

G. tā kā LESD 227. pantā un Eiropas Parlamenta Reglamenta 226. pantā ir paredzēti lūgumrakstu pieņemamības kritēriji, saskaņā ar kuriem lūgumrakstus var iesniegt ES pilsoņi vai iedzīvotāji, kurus tieši skar jautājumi, kas attiecas uz Eiropas Savienības darbības jomām;

H. tā kā tiesības iesniegt lūgumrakstu Eiropas Parlamentam ir vienas no ES iedzīvotāju pamattiesībām; tā kā tiesības iesniegt lūgumrakstu nodrošina ES pilsoņiem un iedzīvotājiem atklātu, demokrātisku un pārredzamu mehānismu, lai tieši uzrunātu savus ievēlētos pārstāvjus, un tāpēc tās ir svarīgs elements iedzīvotāju aktīvai līdzdalībai ES darbības jomās;

I. tā kā, lai palielinātu iedzīvotāju tiešo līdzdalību un uzlabotu ES lēmumu pieņemšanas procesa kvalitāti, ir vajadzīga demokrātiska pārvaldība, kuras pamatā ir pārredzamība, pamattiesību faktiska aizsardzība un ES iedzīvotāju lūgumu iekļaušana ES politikas programmā; tā kā, lai Lūgumrakstu komitejas darbs iedzīvotāju labā kļūtu efektīvāks, tā pamatā vajadzētu būt demokrātiskai un pārredzamai pārvaldībai;

J. tā kā tiesībām iesniegt lūgumrakstu būtu jāpalielina Parlamenta reaģētspēja uz sūdzībām un bažām, kas attiecas uz ES pamattiesību ievērošanu un atbilstību Savienības tiesību aktiem dalībvalstīs; tā kā cita starpā lūgumraksti ir ļoti noderīgs informācijas avots par ES tiesību aktu nepareizas piemērošanas vai pārkāpumu gadījumiem; tā kā lūgumraksti dod iespēju Parlamentam un citām ES iestādēm izvērtēt ES tiesību aktu transponēšanu un piemērošanu un to ietekmi uz ES pilsoņiem un iedzīvotājiem un atklāt ES tiesību aktu nepilnības un neatbilstības, kas kavē nodrošināt iedzīvotāju pamattiesību pilnīgu aizsardzību;

K. tā kā iedzīvotāji iespēju vērsties Lūgumrakstu komitejā parasti izmanto kā galējo līdzekli, kad citas reģionālā un valsts līmeņa struktūras nespēj atrisināt viņiem svarīgos jautājumus;

L. tā kā Eiropas Parlaments jau ilgu laiku ir bijis starptautiskā lūgumrakstu iesniegšanas procesa izveides priekšgalā un tam joprojām ir Eiropā visatvērtākā un pārredzamākā sistēma, kas nodrošina lūgumrakstu iesniedzēju līdzdalību Parlamenta darbībās;

M. tā kā Lūgumrakstu komiteja rūpīgi izskata katru lūgumrakstu; tā kā ikvienam lūgumraksta iesniedzējam ir tiesības saprātīgā laikposmā saņemt atbildi un informāciju (kas sniegta viņa valodā vai valodā, kura lietota lūgumrakstā) par komitejas pieņemto lēmumu par pieņemamību un veiktajiem turpmākajiem pasākumiem;

N. tā kā Lūgumrakstu komitejas darbību pamatā ir dati un informācija, ko tā saņem no lūgumrakstu iesniedzējiem; tā kā informācijai, kas saņemta no lūgumrakstu iesniedzējiem, un Komisijas, dalībvalstu un citu struktūru nodrošinātajai zinātībai ir būtiska nozīme komitejas darbā; tā kā pieņemami lūgumraksti bieži sniedz vērtīgu ieguldījumu citu Parlamenta komiteju un sadarbības grupu darbā;

O. tā kā ievērojams skaits lūgumrakstu tiek apspriesti publiski Lūgumrakstu komitejas sanāksmēs; tā kā lūgumrakstu iesniedzēji bieži tiek aicināti iepazīstināt ar saviem lūgumrakstiem un pilnībā piedalās apspriešanā, tādējādi sniedzot aktīvu ieguldījumu komitejas darbā; tā kā 2019. gadā Lūgumrakstu komiteja rīkoja deviņas kārtējās sanāksmes, kurās tika apspriesti 250 lūgumraksti un kurās piedalījās 239 lūgumrakstu iesniedzēji, bet 126 lūgumrakstu iesniedzēji aktīvi iesaistījās uzstājoties; tā kā komitejas nozīme Eiropas iedzīvotāju iesaistīšanā lēmumu pieņemšanas procesā ir ievērojams ieguldījums, kas sekmē Parlamenta tēla un autoritātes stiprināšanu vēlētāju vidū;

P. tā kā 2019. gadā iesniegtajos lūgumrakstos paustās bažas visbiežāk attiecās uz vides jautājumiem (īpaši jautājumiem par piesārņojumu, vides aizsardzību un saglabāšanu un atkritumu apsaimniekošanu), pamattiesībām (īpaši bērnu tiesībām, balsstiesībām un ES pilsoņu tiesībām, jo īpaši saistībā ar *Brexit*), konstitucionālajiem jautājumiem (īpaši jautājumiem, kas saistīti ar Eiropas Parlamenta vēlēšanām un Apvienotās Karalistes izstāšanos no ES), veselību (īpaši jautājumiem, kas saistīti ar veselības aprūpi un apdraudējumu un toksisku vielu ietekmi), transportu (īpaši aviopasažieru un dzelzceļa pasažieru tiesībām, pārrobežu savienojumiem un sezonālo laika maiņu), iekšējo tirgu (īpaši jautājumiem par patērētāju tiesībām un personu brīvu pārvietošanos), nodarbinātību (jo īpaši attiecībā uz piekļuvi darba tirgum un nedrošiem darba līgumiem), kultūru un izglītību (jo īpaši attiecībā uz izglītības pieejamību bērniem ar invaliditāti vai iebiedēšanu skolā), kā arī daudzām citām darbības jomām;

Q. tā kā 73,9 % saņemto lūgumrakstu (1 003 lūgumraksti) 2019. gadā tika iesniegti, izmantojot Parlamenta Lūgumrakstu portālu, salīdzinājumā ar 70,7 % (863 lūgumraksti) 2018. gadā;

R. tā kā Lūgumrakstu portāls 2019. gadā tika pārveidots par vietni ar reaģējošu dizainu un tagad izskata un lietošanas ziņā ir pieskaņots atjaunotajai Eiropas Parlamenta tīmekļa vietnei (*Europarl*); tā kā tādējādi tas ir kļuvis lietotājam ērtāks un pieejamāks iedzīvotājiem, kas tagad to var izmantot jebkurā ierīcē, un ir optimizēts atbilstīgi Eiropas standartam EN 301 549; tā kā tas arī daļēji atbilst Tīmekļa satura pieejamības vadlīniju (*WCAG*) 2.1 atbilstības līmeņa AA standartam; tā kā jaunais paziņojums par privātumu ir augšupielādēts visās valodu versijās e-pasta ziņojuma

veidnēs un reģistrācijas lapā un ir iespējots audio cilvēktests lietotāju kontu reģistrēšanai; tā kā Lūgumrakstu portāls un e-lūgumrakstu sistēma ir vēl vairāk integrēti, uzlabojot to sinhronizācijas mehānismu; tā kā ir sekmīgi apstrādāts liels skaits individuāla atbalsta pieprasījumu;

S. tā kā jāievēro, ka sakarā ar vēlēšanu radīto pārtraukumu Eiropas Parlamenta darbā netika veikti faktu konstatēšanas braucieni saistībā ar lūgumrakstiem, kuru izmeklēšana 2019. gadā turpinājās; tā kā komiteja veica vairāku iepriekšējo faktu konstatēšanas braucienu pēcnovērtējumu un pieņēma ziņojumus par diviem braucieniem, kas bija notikuši 2018. gadā; tā kā 2020. gadā ir plānoti vairāki faktu konstatēšanas braucieni;

T. tā kā Lūgumrakstu komiteja uzskata, ka Eiropas pilsoņu iniciatīva (EPI) ir svarīgs līdzdalības demokrātijas instruments, kas ļauj pilsoņiem aktīvi iesaistīties Savienības politikas virzienu un tiesību aktu veidošanā; tā kā par EPI nav sniegta pietiekama informācija;

U. tā kā jebkurā demokrātiskā sistēmā plašsaziņas līdzekļiem ir galvenā loma, jo tie nodrošina labāku Lūgumrakstu komitejas darba pārredzamību; tā kā kvalitatīva prese ir būtisks Eiropas Savienības elements; tā kā dažiem Eiropas plašsaziņas līdzekļiem nav priekšstata par Lūgumrakstu komitejas nozīmi un pilnvarām;

V. tā kā saskaņā ar Reglamentu Lūgumrakstu komiteja atbild par attiecībām ar Eiropas Ombudu, kas izmeklē sūdzības par Eiropas Savienības iestāžu un struktūru administratīvām kļūmēm; tā kā 2019. gadā Lūgumrakstu komiteja uzņēmās būtisku lomu Eiropas Ombuda vēlēšanu organizēšanā, rīkojot kandidātu atklātu uzklausīšanu saskaņā ar Reglamenta 231. pantu; tā kā 2019. gada 18. decembrī *Emily O'Reilly* tika atkārtoti ievēlēta par Eiropas ombudi uz Parlamenta 2019.–2024. gada sasaukuma laiku;

W. tā kā Parlaments 2019. gada 17. janvāra rezolūcijā par Ombuda stratēģisko izmeklēšanu OI/2/2017 par ES Padomes darba sagatavošanas struktūrās notiekošo leģislatīvo diskusiju pārredzamību [1] pauda atbalstu ombudes veiktajai izmeklēšanai un aicināja Padomi veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai iespējami īsākā laikā īstenotu ombudes ieteikumus; tā kā Padome nav atbildējusi ne Ombudam, ne arī uz Parlamenta rezolūciju, un nav neko darījusi, lai to īstenotu;

X. tā kā 2019. gadā tika vēl vairāk nostiprinātas attiecības starp Lūgumrakstu komiteju un Eiropas Ombudu, par ko liecina ombudes aktīvā piedalīšanās komitejas sanāksmēs; tā kā pēc Parlamenta 2019. gada 12. februāra rezolūcijas par Eiropas Ombuda statūtu [2] pārskatīšanu pieņemšanas *Emily O'Reilly* 2019. gada 2. aprīlī piedalījās komitejas sanāksmē, lai apmainītos viedokļiem par viņas ierosinātajām jaunajām prerogatīvām, un Lūgumrakstu komitejas 2019. gada 4. septembrī sanāksmē iepazīstināja komiteju ar savu gada ziņojumu par 2018. gadu;

Y. tā kā Lūgumrakstu komiteja ir Eiropas Ombudu tīkla locekle, kurā ir arī Eiropas Ombuds, valsts un reģionālie ombudi un līdzīgas dalībvalstu, kandidātvalstu un citu Eiropas Ekonomikas zonas valstu struktūras un kurš tiecas sekmēt apmaiņu ar informāciju par ES tiesību aktiem un politiku un dalīties ar labāko praksi;

Z. tā kā lūgumrakstu tīkla darbības būtu jāuzlabo, nodrošinot efektīvāku sadarbību starp komitejām, kuras izskata lūgumrakstus; tā kā lūgumrakstu tīklam būtu jāstiprina dialogs un sadarbība ar Komisiju un citām ES iestādēm, lai nodrošinātu lūgumrakstos izvirzīto iedzīvotāju jautājumu pienācīgu izskatīšanu un atrisināšanu;

AA. tā kā Eiropas Komisijas politikas pamatnostādnēs 2019.–2024. gadam priekšsēdētāja *Ursula fon der Leyen* apņēmās sniegt atbildi, sagatavojot tiesību aktu par rezolūcijām, kuras Parlaments pieņēmis, pamatojoties uz LESD 225. pantu, lai stiprinātu Parlamenta lomu tiesību aktu ierosināšanas procesā; tā kā Lūgumrakstu komitejai būtu jārīkojas stratēģiski, lai Parlamenta tiesības ierosināt likumdošanas iniciatīvas tieši sasaistītu ar jautājumiem, kurus ar lūgumrakstu starpniecību ierosinājuši iedzīvotāji,

---

[1] OV C 411, 27.11.2020., 149. lpp.
[2] OV C 449, 23.12.2020., 182. lpp.

1. atgādina, ka Lūgumrakstu komitejai, kas ir vienīgā komiteja, kura tieši sazinās ar iedzīvotājiem, ir aktīvāk jāiesaistās ES pilsoņu un iedzīvotāju tiesību aizsardzībā un veicināšanā komitejas kompetences jomās, kas izpaužas kā rūpes par to, lai lūgumrakstu iesniedzēju paustās bažas un sūdzības tiktu laikus izskatītas un atrisinātas, izmantojot atklātu, demokrātisku, ātru un pārredzamu lūgumrakstu izskatīšanas procesu, kā arī jāiesaistās sadarbības un dialoga pastiprināšanā ar citām ES iestādēm un valstu iestādēm, reģionālajām un vietējām pašvaldībām, izvairoties no neobjektīvām vai politizētām atbildēm lūgumrakstu iesniedzējiem;

2. pauž nožēlu par to, ka lūgumrakstu iesniedzēji joprojām nav pietiekami informēti par iemesliem, kuru dēļ attiecīgais lūgumraksts ir atzīts par nepieņemamu; uzsver, ka ir vajadzīgas pastāvīgas informācijas kampaņas un publiskas debates par Savienības darbības jomām, lai, sniedzot precīzāku un sīkāku informāciju par ES pilnvarām, uzlabotu sabiedrības informētību par tiesībām iesniegt lūgumrakstu Eiropas Parlamentam; uzsver, ka ir ātri jāpieņem visi vajadzīgie pasākumi, lai īstenotu demokrātisku ES pārvaldību, kuras pamatā ir pārredzamība, pastiprināta pamattiesību aizsardzība un iedzīvotāju tieša iesaistīšana ES lēmumu pieņemšanas procesos; uzskata, ka ir svarīgi atrast veidu, kā vēl vairāk popularizēt tiesības iesniegt lūgumrakstus un uzlabot iedzīvotāju informētību par šīm tiesībām; ierosina rīkot vairāk informācijas kampaņu, lai nodrošinātu, ka ES iedzīvotāji uzlabo zināšanas par ES kompetences jomām, un paskaidrotu sabiedrībai, kā Lūgumrakstu komiteja palīdz paust sabiedrības viedokli;

3. aicina nodrošināt aktīvāku preses un komunikācijas dienesta darbu un lielāku klātbūtni sociālajos plašsaziņas līdzekļos, lai uzlabotu komitejas darba pamanāmību un reaģētspēju uz sabiedrības problēmām un ES debatēm, uzsverot arī tās lietas un sekmīgos gadījumus, kuros lūgumraksta iesniedzēja izvirzītā problēma ir atrisināta ar Lūgumrakstu komitejas atbalstu;

4. ierosina rīkot kampaņas un informatīvus pasākumus žurnālistiem un plašsaziņas līdzekļiem, lai uzlabotu informācijas skaidrību un tādējādi uzlabotu arī Lūgumrakstu komitejas un plašsaziņas līdzekļu attiecības; uzsver, ka plašsaziņas līdzekļiem ir galvenā loma Eiropas iedzīvotāju informēšanā par Lūgumrakstu komitejas ikdienas darbu un ka tie ar savām darbībām var uzlabot Eiropas iedzīvotāju zināšanas par Eiropas Lūgumrakstu komitejas darbu; uzsver, ka ES uzdevums ir veicināt precīzas informācijas nodrošināšanu Eiropas iedzīvotājiem;

5. norāda, ka lūgumraksti sniedz Eiropas Parlamentam un citām ES iestādēm iespēju uzturēt tiešu dialogu ar ES pilsoņiem un likumīgajiem iedzīvotājiem, kurus skar ES aktu nepareiza piemērošana vai pārkāpumi, vai ES tiesību aktu nepilnības, un atrisināt atklātās problēmas; tādēļ atzinīgi vērtē to, ka lūgumraksti ir durvis, caur kurām iedzīvotāji var iekļūt Eiropas iestādēs; uzsver nepieciešamību paplašināt Lūgumrakstu komitejas un vadošo komiteju un ES iestāžu sadarbību ar valsts, reģionālajām un vietējām iestādēm par jautājumiem vai priekšlikumiem, kas saistīti ar ES tiesību aktu īstenošanu un ievērošanu;

6. uzskata — lai nodrošinātu, ka lūgumraksti tiek nosūtīti attiecīgajām un kompetentajām iestādēm, ir jāuzlabo sadarbība ar valstu parlamentiem, dalībvalstu valdībām, atbildīgajām valstu iestādēm un Ombudu;

7. atgādina, ka lūgumraksti ir vērtīgs informācijas avots, kas palīdz Komisijai pildīt Līgumu ievērošanas uzraudzītājas funkcijas; atkārtoti uzsver, ka ļoti svarīga ir laba Lūgumrakstu komitejas un Eiropas Komisijas sadarbība un ka ātrākai Eiropas Komisijas atbildei ir izšķiroša nozīme lūgumrakstu izskatīšanas procesā; šajā ziņā atzinīgi vērtē apņemšanos turpināt uzlabot lūgumrakstu izskatīšanu Komisijā un nodrošināt precīzu atbilžu sniegšanu trīs mēnešu termiņā, ko komisāra amata kandidātu uzklausīšanā pauda Komisijas priekšsēdētājas vietnieks jautājumos par iestāžu attiecībām un nākotnes plānošanu *Maroš Šefčovič*; atkārtoti aicina Komisiju *EU Pilot* procedūrās, kā arī jau ir pabeigtajās *EU Pilot* un pārkāpuma procedūrās nodrošināt pārredzamību un piekļuvi dokumentiem saistībā ar saņemtajiem lūgumrakstiem;

8. aicina Komisiju apņemties aktīvāk sadarboties ar Lūgumrakstu komiteju, lai nodrošinātu, ka lūgumrakstu iesniedzēji saņem precīzu atbildi uz saviem lūgumiem un sūdzībām par ES tiesību aktu īstenošanu;

9. uzskata, ka gadījumos, kad konstatēta problēma saistībā ar ES tiesību aktu piemērošanu vai pārkāpumiem, Komisija atbildību par rīcību nedrīkst uzlikt tikai lūgumrakstu iesniedzējiem; uzskata, ka Komisijai ir jāpārbauda, vai valstu iestādes rīkojas, lai risinātu lūgumrakstā minēto problēmu, un ir jābūt gatavai iejaukties, ja valstu iestāžu darbības nav pietiekamas;

Ceturtdiena, 2020. gada 17. decembris

10. uzsver, ka attiecībā uz pārredzamību un iedzīvotāju piekļuvi visu ES iestāžu un Padomes dokumentiem ir vajadzīgi noteikumi, lai visaugstākajā līmenī nodrošinātu iedzīvotāju demokrātisko tiesību aizsardzību; norāda, ka patlaban spēkā esošā Regula (EK) Nr. 1049/2001 ([3]) vairs neatspoguļo faktisko situāciju; aicina Komisiju iesniegt priekšlikumu grozīt 2001. gada regulu, lai, veicinot labu administratīvo praksi, uzlabotu pārredzamību un pārskatatbildību;

11. norāda, ka Lūgumrakstu komiteja bieži saņem sūdzības par konkrētu iestāžu izdarītiem tiesiskuma pārkāpumiem; atgādina, ka no tiesiskas valsts principa ievērošanas viedokļa izšķiroši svarīgi ir nodrošināt ES tiesību efektīvu, vienādu un vienveidīgu piemērošanu, ņemot vērā, ka minētais princips ir postulēts kā viena no Savienības un tās dalībvalstu pamatvērtībām, kā tas ir noteikts LES 2. pantā; ievērojot subsidiaritātes principu, aicina Komisiju pildīt saistības, kas izklāstītas 2019. gada 17. jūlija paziņojumā "Tiesiskuma stiprināšana Savienībā. Rīcības plāns" (COM(2019)0343), lai veicinātu tiesiskas valsts principa ievērošanas kultūru, stiprinātu sadarbību ar valstu iestādēm un nodrošinātu efektīvu un kopīgu atbildi uz Savienībā pastāvošiem faktiskiem draudiem;

12. mudina Komisiju veikt pasākumus, lai nodrošinātu, ka 51. panta piemērošanas jomas interpretācija ir cik vien iespējams saskaņota un plaša; atgādina, ka vairākums lūgumrakstu iesniedzēju tiesības, kas viņiem piešķirtas Hartā, saista ar lielām cerībām un viņi ir pārliecināti, ka tās ir plašākas par to pašreizējo piemērošanas jomu;

13. uzskata, ka sadarbībai ar citām Parlamenta komitejām ir ļoti būtiska nozīme, lai vispusīgi izskatītu lūgumrakstus; norāda, ka 2019. gadā 65 lūgumraksti tika nosūtīti citām komitejām atzinuma sniegšanai un 351 — informācijai un ka no citām komitejām tika saņemti 38 atzinumi un 9 apliecinājumi par to, ka komitejas savā darbā ir ņēmušas vērā lūgumrakstus; turklāt norāda, ka 2018. gadā 47 lūgumraksti tika nosūtīti citām komitejām atzinuma sniegšanai un 660 — informācijai un ka no citām komitejām tika saņemti 30 atzinumi un 38 apliecinājumi par to, ka komitejas savā darbā ir ņēmušas vērā lūgumrakstus; atgādina, ka lūgumrakstu iesniedzēji tiek informēti par lēmumiem pieprasīt citu komiteju atzinumus saistībā ar lūgumrakstu izskatīšanu; tāpēc uzsver, ka citu komiteju ieguldījums ir nozīmīgs, jo tas ļauj Parlamentam ātrāk un efektīvāk reaģēt uz iedzīvotāju problēmām;

14. uzskata, ka lūgumrakstu tīkls ir noderīgs instruments, ko izmantot, lai palielinātu informētību par lūgumrakstos norādītajiem jautājumiem un uzlabotu lūgumrakstu izskatīšanu citās komitejās, kurām lūgumraksti tiek nosūtīti atzinuma sagatavošanai vai informācijai; norāda, ka parlamentārajā un leģislatīvajā darbā ir jānodrošina pienācīgi ar lūgumrakstiem saistīti turpmākie pasākumi; uzsver, ka lūgumrakstu tīklu varētu uzskatīt par stratēģisku instrumentu, kas mudina izmantot Eiropas Parlamenta tiesības ierosināt likumdošanas iniciatīvas, kas nostiprinātas LESD 225. pantā, tādējādi novēršot ES tiesību aktu nepilnības un neatbilstības, uz kurām norādīts lūgumrakstos, lai nodrošinātu iedzīvotāju tiesību pilnīgu aizsardzību; pauž pārliecību, ka regulārām lūgumrakstu tīkla sanāksmēm ir būtiska nozīme, lai uzlabotu sadarbību starp Parlamenta komitejām, apmainoties ar informāciju un daloties ar paraugpraksi tīkla dalībnieku starpā; uzsver, ka ciešāka sadarbība starp komitejām var uzlabot arī uzklausīšanas plānošanas efektivitāti un parlamentāros pētījumus par līdzīgiem jautājumiem; aicina izstrādāt mehānismu, kas nodrošinātu iespēju Lūgumrakstu komiteju tieši iesaistīt likumdošanas procesā;

15. vērš uzmanību uz Lūgumrakstu komitejas 2019. gadā pieņemtajiem svarīgākajiem gada ziņojumiem, jo īpaši gada ziņojumu par Lūgumrakstu komitejas darbību 2018. gadā ([4]) un gada ziņojumu par Eiropas Ombuda darbību 2018. gadā ([5]);

16. norāda, ka Lūgumrakstu komiteja ir paudusi viedokli par lūgumrakstos izvirzītiem svarīgiem jautājumiem, sniedzot ieguldījumu Parlamenta un normatīvo ziņojumu izstrādē, jo īpaši par Eiropas Savienības Pamattiesību hartas īstenošanu ES iestāžu sistēmā ([6]) un par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko pārtrauc sezonālo laika maiņu un atceļ Direktīvu 2000/84/EK ([7]);

17. uzsver, ka daudzu lūgumrakstu rezultātā ir notikusi likumdošanas vai politiska rīcība, vai nu izstrādājot ziņojumus, vai rezolūciju priekšlikumus, kā arī provizoriskus lēmumus vai pārkāpuma procedūras;

([3]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.).
([4]) Ziņojums pieņemts 2019. gada 22. janvārī.
([5]) Ziņojums pieņemts 2019. gada 12. novembrī.
([6]) Atzinums pieņemts 2019. gada 21. janvārī.
([7]) Atzinums pieņemts 2019. gada 20. februārī.

18. ņem vērā, ka 2019. gadā lūgumrakstu iesniedzēji visbiežāk ir pauduši bažas par vides jautājumiem; šajā saistībā norāda uz rezolūcijas priekšlikumu saskaņā ar Reglamenta 227. panta 2. punktu par atkritumu apsaimniekošanu, kas tika pieņemts Lūgumrakstu komitejā 2019. gada 21. martā un plenārsēdē — 2019. gada 4. aprīlī ([8]); uzsver, ka atkritumu apsaimniekošana ir viena no pasaules galvenajām sociālekonomiskajām un vidiskajām problēmām, un atkārtoti aicina palielināt atkritumu rašanās novēršanu, atkārtotu izmantošanu, atsevišķu savākšanu un reciklēšanu, lai paātrinātu pārkārtošanos uz aprites ekonomiku; atkārtoti aicina Komisiju pilnībā izmantot agrīnās brīdināšanas sistēmas potenciālu, kā noteikts pārskatītajās atkritumu apsaimniekošanas direktīvās; vērš uzmanību uz 2019. gada 11. aprīlī pieņemto galīgo ziņojumu par faktu konstatēšanas braucienu uz Valledoru (Itālijā) un aicina kompetentās valstu, reģionālās un vietējās iestādes nodrošināt pilnīgu un konsekventu visu tajā izklāstīto ieteikumu īstenošanu;

19. vērš uzmanību uz uzklausīšanu par klimata pārmaiņu problēmas noliegšanu, ko Lūgumrakstu komiteja rīkoja 2019. gada 21. martā kopā ar Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteju; uzskata, ka Lūgumrakstu komitejai jāturpina cīnīties pret klimata pārmaiņu problēmas noliegšanu, cita starpā pieņemot efektīvas un atturošas sankcijas pret ieinteresēto personu grupām, kas atbalsta ES iestādes, kuru darbības ir tieši vai netieši saistītas ar klimata pārmaiņu problēmas noliegšanu; uzsver, ka ir ārkārtīgi svarīgi nodrošināt, lai Lūgumrakstu komitejas turpmākajā darbā īpaša uzmanība tiktu pievērsta klimata pārmaiņām nolūkā stiprināt to ES iestāžu kopējās darbības, kuras tiecas konsekventi īstenot Eiropas zaļo kursu un Parīzes nolīgumu;

20. norāda uz pētījumiem "Pārrobežu kodoldrošība, atbildība un sadarbība Eiropas Savienībā" un "Endokrīnie disruptori: no zinātniskiem pierādījumiem līdz cilvēku veselības aizsardzībai", ko Lūgumrakstu komiteja bija pasūtījusi, ņemot vērā daudzos lūgumrakstus, kuros bija paustas bažas par šiem jautājumiem un kas tika prezentēti komitejas sanāksmēs 2019. gada 20. februārī un 2019. gada 2. aprīlī; pauž nožēlu, ka saskaņā ar daudzos lūgumrakstos sniegto informāciju dalībvalstis ne vienmēr pareizi īsteno vides noteikumus; uzsver, ka ir ļoti svarīgi attaisnot ES iedzīvotāju cerības vides aizsardzības jomā, tāpēc mudina Komisiju kopā ar dalībvalstīm nodrošināt ES tiesību aktu pareizu īstenošanu šajā jomā; ir pārliecināts, ka Komisijai ir aktīvāk jārīkojas, lai nodrošinātu, ka vides novērtējumi, ko dalībvalstis veic, lai apstiprinātu infrastruktūras projektus, saistībā ar kuriem lūgumrakstu iesniedzēji ir norādījuši nopietnus riskus cilvēku veselībai un videi, tiktu pamatoti ar precīzu un visaptverošu analīzi, pilnībā ievērojot ES tiesību aktu noteikumus;

21. pauž nopietnas bažas par nopietno kaitējumu to iedzīvotāju veselībai — visbiežāk negatīvu ietekmi uz veselību reģistrējot bērniem —, kas dzīvo apgabalos, kuros ražo lielu daudzumu kancerogēnu vielu; ir stingri pārliecināts, ka Komisijai pilnā mērā ir jāizmanto un konsekventi jāīsteno noteikumi, kas Regulas (EK) Nr. 1907/2006 (*REACH*) XIV pielikumā paredzēti attiecībā uz vielām, kuras ir jālicenzē kā kancerogēnas, noturīgas un ļoti bioakumulatīvas vielas, nodrošinot to aizstāšanu ar netoksiskām alternatīvām vielām, šajā ziņā cita starpā veicinot rūpnieciskās ražošanas procesus;

22. vērš uzmanību uz 2019. gadā saņemtajiem daudzajiem lūgumrakstiem par *Brexit*, kuru iesniedzēji pārsvarā aicina aizsargāt ES pilsoņu tiesības pirms un pēc *Brexit*; atzinīgi vērtē teicamo darbu, ko paveikusi Lūgumrakstu komiteja, kas, izsakot šo lūgumrakstu iesniedzēju paustās bažas, ir palīdzējusi nodrošināt, lai sarunās par *Brexit* pilsoņu tiesības paliktu priekšplānā kā viena no Parlamenta galvenajām prioritātēm; uzsver, ka daudzi ES un Apvienotās Karalistes pilsoņi bezlīguma *Brexit* radītās nenoteiktības dēļ ir vērušies Lūgumrakstu komitejā, jo baidās, ka līguma neesība apdraud viņu tiesības; norāda — lai saglabātu to ES pilsoņu tiesības, kuri dzīvo dalībvalstī, kas nav viņu valstspiederības dalībvalsts, būtu lietderīgi pieņemt attiecīgu tiesību aktu gadījumiem, kad mainās kādas dalībvalsts statuss attiecībā pret ES;

23. atgādina Lūgumrakstu komitejas īpašo aizsargātājas funkciju saistībā ar ANO Konvencijas par personu ar invaliditāti tiesībām īstenošanu Eiropas Savienībā; norāda uz komitejas pašreizējo svarīgo darbu saistībā ar lūgumrakstiem par jautājumiem, kas saistīti ar invaliditāti; norāda, ka salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu 2019. gadā lūgumrakstu skaits par invaliditāti ir samazinājies; tomēr atzīmē, ka piekļūstamība un diskriminācija joprojām ir vienas no galvenajām problēmām, ar ko saskaras personas ar invaliditāti; atgādina, ka 2019. gadā Lūgumrakstu komiteja pievērsa īpašu uzmanību lūgumrakstu par iekļaujošu izglītību bērniem ar invaliditāti apspriešanai; prasa izstrādāt jaunu prasmju programmu kā Eiropas galveno programmu un konkrētus priekšlikumus par to, kā veicināt iekļautību un Eiropā atvieglot prasmju atzīšanu un pārnesamību;

([8]) Pieņemtie teksti, P8_TA(2019)0338.

24. atzinīgi vērtē to, ka 2019. gadā Lūgumrakstu komiteja ir pievērsusi uzmanību vairākos lūgumrakstos paustajām iedzīvotāju bažām par ES iestāžu pārredzamību un pārskatatbildību; šajā saistībā atgādina, ka 2019. gada 2. aprīļa sanāksmes laikā komiteja rīkoja darbseminmāru par tematu "Interešu konflikti — integritāte, pārskatatbildība un pārredzamība ES iestādēs un aģentūrās", kurā tika analizēti sasniegumi, kas gūti saistībā ar tādiem jautājumiem kā interešu konfliktu novēršana, integritāte, pārskatatbildība, pārredzamība, rīcības kodeksi un virpuļdurvju efekts ES iestādēs un aģentūrās; norāda uz Eiropas ombudes nozīmīgo ieguldījumu debatēs, kurās viņa uzstājās ar programmatisku runu par ES iestāžu sasniegumiem un uzdevumiem;

25. prasa ātri pieņemt juridiskas reformas, lai novērstu pārredzamības trūkumu ES lēmumu pieņemšanas procesā, interešu konfliktus un visas ES līmeņa ētikas problēmas, kas ietekmē likumdošanas procesu saistībā ar jautājumiem, kurus iedzīvotāji izvirzījuši lūgumrakstos;

26. vērš uzmanību uz to, ka Parlamenta plenārsēdē vairākums atbalstīja 2019. gada 17. janvāra rezolūciju par Ombuda stratēģisko izmeklēšanu OI/2/2017 par ES Padomes darba sagatavošanas struktūrās notiekošo leģislatīvo diskusiju pārredzamību ([9]); atgādina ka Padome, būdama līdztiesīga likumdevēja, ir Savienības iedzīvotājiem neaizstājama iestāde; pauž nožēlu par to, ka daudzas Padomes diskusijas un sanāksmes joprojām notiek aiz slēgtām durvīm; aicina Padomi īstenot labākas pārredzamības politiku, lai stiprinātu iedzīvotāju uzticēšanos publiskajām iestādēm; mudina Padomi nodrošināt plašāku piekļuvi konkrētām sanāksmēm un dokumentiem, lai uzlabotu saziņu ar Eiropas iedzīvotājiem un valstu parlamentiem;

27. atzinīgi vērtē Lūgumrakstu komitejas 2019. gada 12. novembrī rīkotās atklātās uzklausīšanas par ASV Ārvalstu konta nodokļa atbilstības aktu (*FATCA*) un tā ekstrateritoriālo ietekmi uz ES iedzīvotājiem rezultātus; pauž nožēlu par to, ka Komisija un Padome, šķiet, starptautiskās attiecības ar ASV vērtē augstāk nekā ES iedzīvotāju tiesības un intereses, jo īpaši saistībā ar *FATCA*, un aicina abas iestādes uzņemties atbildību un nekavējoties jēgpilni rīkoties, lai atbalstītu iesaistītos iedzīvotājus, atsaucoties aicinājumam Parlamenta 2018. gada 5. jūlija rezolūcijā par ārvalstu konta nodokļa atbilstības akta (*FATCA*) negatīvo ietekmi uz ES pilsoņiem ([10]);

28. norāda uz notiekošo svarīgo darbu, ko Lūgumrakstu komiteja veic, lai nodrošinātu dzīvnieku labturības aizsardzību ES, kā to apliecina daudzie lūgumraksti par šo tematu, kas 2019. gadā ir apspriesti komitejas sanāksmēs; uzskata, ka ir ārkārtīgi svarīgi sākt īstenot jaunu ES stratēģiju dzīvnieku labturības jomā, lai novērstu visas pašreizējās nepilnības un nodrošinātu pilnīgu un efektīvu dzīvnieku labturības aizsardzību, izmantojot skaidru un visaptverošu tiesisko regulējumu, kas pilnībā atbilst LESD 13. panta prasībām; vērš uzmanību uz atklāto uzklausīšanu par ES vilku populācijas atkārtotu novērtēšanu, ko Lūgumrakstu komiteja rīkoja 2019. gada 5. decembrī kopā ar Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteju un piedaloties Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejai, lai izteiktu iedzīvotāju bažas par vilku aizsardzības tiesisko regulējumu un vilku un citu lielo gaļēdāju, piemēram, brūno lāču, populācijas ietekmi uz vidi un lauku kopienām; uzsver, ka saskaņā ar Dzīvotņu direktīvas satvaru vairākumā dalībvalstu lielie gaļēdāji ir aizsargājamas sugas; aicina dalībvalstis labāk izmantot patlaban spēkā esošajos ES tiesību aktos paredzētos instrumentus, lai atrisinātu iespējamos konfliktus saistībā ar aizsargājamo lielo gaļēdāju saglabāšanu; aicina Komisiju iespējami drīz iesniegt atjauninātus ES norādījumus par sugu aizsardzības noteikumiem, lai panāktu cilvēku un lielo gaļēdāju apmierinošu līdzāspastāvēšanu apdraudētajās teritorijās;

29. uzskata, ka ir svarīgi, lai pilsoņi varētu tieši iesaistīties un ierosināt likumdošanas iniciatīvas; uzsver, ka Eiropas pilsoņu iniciatīva (EPI) ir galvenais instruments aktīva pilsoniskuma un sabiedrības līdzdalības nodrošināšanai; atzinīgi vērtē to, ka 2019. gada 17. aprīlī tika pieņemti jaunie noteikumi par Eiropas pilsoņu iniciatīvu, ar ko tiek ieviesti vairāki strukturāli un tehniski uzlabojumi, kuru mērķis ir padarīt šo instrumentu lietotājam ērtāku un pieejamāku, kā arī veicināt ES pilsoņu aktīvāku līdzdalību Savienības likumdošanas procesā; norāda, ka Komisija 2019. gadā ir reģistrējusi ievērojamu skaitu jaunu Eiropas pilsoņu iniciatīvu, kas liecina, ka pilsoņi novērtē iespēju izmantot līdzdalības instrumentus, lai paustu viedokli politikas veidošanas un likumdošanas procesos; prasa rīkot vairāk informācijas kampaņu par EPI nozīmi, lai popularizētu šo resursu Eiropas pilsoņu vidū; pauž nožēlu par to, ka līdz šim Komisija nav izmantojusi lielāko daļu no sekmīgi īstenotajām EPI, lai izvirzītu tiesību akta priekšlikumu; mudina Komisiju attiekties pret Eiropas pilsoņu iniciatīvām iespējami atklāti un atbildīgi, lai pilsoņu acīs šo instrumentu padarītu par īstu Eiropas līdzdalības demokrātijas panākumu; tāpēc aicina Komisiju ierosināt tiesību akta priekšlikumu, pamatojoties uz jebkuru sekmīgi īstenotu EPI, kuru ir atbalstījis Eiropas Parlaments;

([9]) Pieņemtie teksti, P8_TA(2019)0045.
([10]) OV C 118, 8.4.2020., 141. lpp.

30. atgādina, ka attiecības ar Eiropas Ombudu ir viens no pienākumiem, ko Eiropas Parlamenta reglaments paredz Lūgumrakstu komitejai; atzinīgi vērtē Parlamenta rezultatīvo sadarbību ar Eiropas Ombudu un iesaistīšanos Eiropas ombudu tīkla darbā; uzsver Eiropas Ombuda un Lūgumrakstu komitejas lieliskās attiecības; pieņem zināšanai Lūgumrakstu komitejas pieliktās pūles, lai nodrošinātu, ka kandidātu atklātā uzklausīšana saistībā ar Eiropas ombuda ievēlēšanas procedūru 2019. gadā notiek pārredzami un efektīvi;

31. īpaši atzinīgi vērtē Eiropas Ombuda regulāro ieguldījumu Lūgumrakstu komitejas darbā visa gada laikā; pauž stingru pārliecību, ka Savienības iestāžu, struktūru un aģentūru pienākums ir nodrošināt Ombuda ieteikumu konsekventu un efektīvu izpildi;

32. atgādina, ka Lūgumrakstu portāls ir svarīgs rīks, lai nodrošinātu raitu, efektīvu un pārredzamu lūgumrakstu iesniegšanas procesu; šajā saistībā atzinīgi vērtē portāla izskata un lietošanas pieskaņošanu Eiropas Parlamenta tīmekļa vietnei (*Europarl*); atgādina, ka no 2017. gada beigām tādi dokumenti kā Lūgumrakstu komitejas darbakārtība, protokoli un paziņojumi tiek automātiski ievietoti portālā, un tādējādi portāls ir kļuvis reaģētspējīgāks, pārredzamāks un pieejamāks iedzīvotājiem; uzsver, ka ir jāturpina centieni padarīt portālu pieejamāku personām ar invaliditāti, kā arī izmantot tādus risinājumus, kas lūgumrakstu iesniedzējiem nodrošina iespēju iesniegt lūgumrakstus ES valstu zīmju valodās, lai nodrošinātu, ka visi Savienības iedzīvotāji var izmantot tiesības iesniegt lūgumrakstu Eiropas Parlamentam, kas paredzētas LESD 20. un 24. pantā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 44. pantā; ierosina nodrošināt labāku Lūgumrakstu portāla pamanāmību Eiropas Parlamenta tīmekļa vietnē; uzskata, ka tiesības iesniegt lūgumrakstu ir tieši saistītas ar iestāžu darbībām un tāpēc ir pelnījušas pamanāmu un viegli piekļūstamu vietu EP tīmekļa vietnē; prasa veikt izmeklēšanu, lai noskaidrotu, kā varētu novērst zagtu vai viltotu identitāšu izmantošanu;

33. norāda, ka, lai gan, salīdzinot ar 2018. gadu, Parlamenta tiešsaistes lūgumrakstu portālā ir pieaudzis to cilvēku skaits, kuri atbalsta vienu vai vairākus lūgumrakstus, daži lūgumrakstu iesniedzēji joprojām ziņo par tehniskām grūtībām, kas rodas, paužot atbalstu vairākiem lūgumrakstiem;

34. uzsver, ka e-lūgumrakstu instruments ir svarīga datubāze, kas vajadzīga Lūgumrakstu komitejas darbam, tomēr prasa uzlabot un modernizēt tās saskarni, lai tā kļūtu vienkāršāka un pieejamāka;

35. pauž atzinību Lūgumrakstu komitejas sekretariātam par efektīvo un ļoti rūpīgo lūgumrakstu izskatīšanu saskaņā ar komitejas pamatnostādnēm un lūgumrakstu apriti EP administrācijā;

36. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju un Lūgumrakstu komitejas ziņojumu nosūtīt Padomei, Komisijai, Eiropas Ombudam, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī dalībvalstu lūgumrakstu komitejām, nacionālajiem ombudiem vai līdzīgām kompetentām struktūrām.